

GIZARTE MUGIMENDUAK EUSKAL HERRIAN. Eragileek beren buruaren diagnostikoa egin dute, etorkizunera begira

«Gizarteak erantzun berriak eman behar dizkie Euskal Herriko errealitate berriei»

Mugimendu sozialen iragana, oraina eta geroa aztertzen ari dira 'Gizarte zibilaren ahotsa Euskal Herrian' atalean

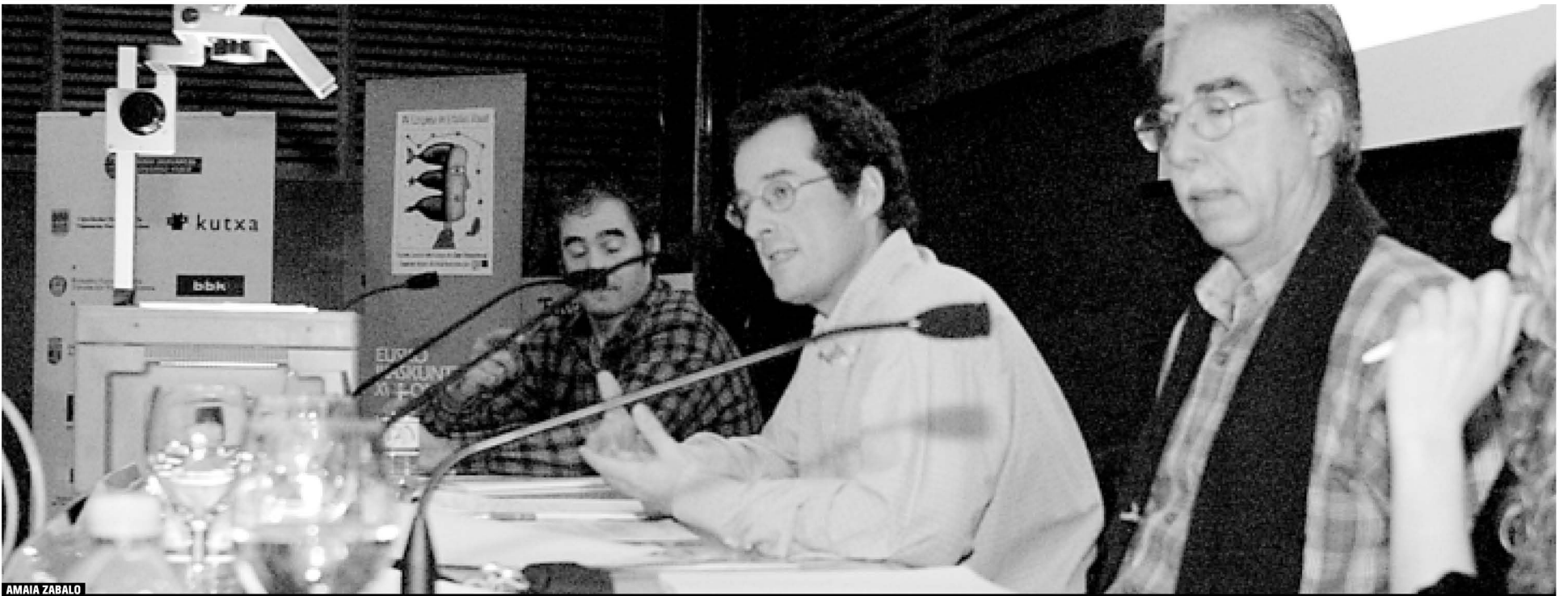
Iker Aranburu | DONOSTIA

Mikel Insaustik koordinatuta, *Gizarte zibilaren ahotsa Euskal Herrian* gaiaz aritu dira azken egunotan Eusko Ikaskuntzaren XV. Biltzarrean, Donostiako Kursaal jauregian.

Atzo goizeko saioan, gizarte zibileko mugimenduen historia azaldu zuen Iñaki Barcena EHUKo irakasleak, eta, haren ondoren, mugimendu horren

gaur egungo diagnosia egin zuen Mario Zubiagak, Joxemi Zumalabe fundazioaren izenean. Haren ondoren, mugimendu ekologistaren berezitasunaz aritu zen Jose Allende EHUKo irakaslea.

Guztiek bat egin zuten esatean Euskal Herriko gizarte mugimendu «aberatsak» erantzun berriak eman behar dizkiela gizartearen errealitate berriari, garai bateko moduak agortuta.

AMAIA ZABALO

Iñaki Barcena, Mario Zubiaga eta Jose Allende, atzo, Eusko Ikaskuntzaren XV. Biltzarrean, Donostiako Kursaal jauregian.

GIZARTE ZIBILAREN AHOTSA EUSKAL HERRIAN

MARIO ZUBIAGA: 'GIZARTE ZIBILAREN AHOTSA ETA EGUNGO EZAUGARRIAK'

«Kale mobilizazioak kale egin du»

Gizarte mugimenduak kalea galdu duela eta mobilizatzeko beste era batzuk bilatu behar dituela azaldu zuen atzo Mario Zubiaga Joxemi Zumalabe fundazio-kideak. Zubiagaren ustez, «kale mobilizazioak kale egin du», jendea aspertu egin duelako eta jende askok manifestazioak beldurrez ikusten dituelako.

Euskal gizarte zibilaren ahotsa eta egungo ezaugarriak hitzaldia eman zuen Zubiagak, azken hilabeteetan Euskal Herriko lurralde guztietan gizarte mugimenduen azterketa egin duten eztabaida taldeen ondorioetatik abiatuta.

Ondorio horietako bat da mobilizazioak egiteko moduak aldatu egin behar direla. «Mobilizazioek, gertakari puntual gisa, alde aurreko lanik gabe, ez dute balio. Mobilizazioak alde aurretik aldatu nahi den errealitateari buruzko informazio eta irakurketa lana izan behar du oinarri (...). Azkenean etorriko litzateke mobilizazioa, zeinak betiere formula berriak bilatu beharko lituzkeen», esan zuen EHUKo irakasleak.

Oro har, jendearengana iristeko mo-

duak aldatzen ari direla eta horren ondorioz kritikotasuna galtzen ari dela adierazi zuen Zubiagak: «Jendearen arreta bereganatzeko lehiatu beharrak aldatu egin du taldeen komunikazio politika. Saturazioak diskurtsoa mehetzea dakar. Kartel, pankarta eta panfletoen mezuak murriztu egiten dira, jendea ez nekatzeko». Horrek ez du eragotzi komunikabide nagusientzat gizarte talde gehientsuenak «pailazoak edo subertsibo arrakatsak» izatea.

Euskal Herriko gatazka politikoak alde biko ondorioa izan du gizarte zibilean. Batetik, «erakundeez kanpoko errebindikazio nazional baten jarraipenak gizarte sare bat bizirik irautea bideratu du, zeina beste egoera batean desagertu egingo zen»; bestetik, «gatazkak energiak xurgatu egiten ditu, eta irakurketa sinpletuak dakartza».

Nazio mailako taldeak krisian izan arren, tokian tokiko arazoez arduratzen diren taldeak ugaritzen ari direla nabarmendu zuen Zubiagak. Horrek ondorio onak—freskotasuna—zein txarrak ditu—taldeen arteko koordinaziorik eza—

GATAZKA POLITIKOA

«Alde biko ondorioa izan du, gizarte sarea bizirik iraunarazi du, baina irakurketa sinpletuak ekarri ditu»

JOSE ALLENDE: 'INGURUMENA, ERAMANGARRITASUNA ETA GIZARTE ZIBILA'

«Erakundeez ez dute debaterako dohainik»

Euskal Herriko administrazioek ingurumenari loturiko gaiak gizarte zibilarekin eztabaidatzeko gaitasunik eta dohainik ez dutela erakutsi azaldu zuen atzo Jose Allende EHUKo irakasleak. Allendek salatu zuenez, erakundeez eta horien buru dauden alderdi politikoek «inolako baliorik ez diote eman demokrazia parte-hartzaileari» eta «ez dute negoziatzeko biderik txikiena ere ematen».

Instituzioen itxikeriaren aurka «salaketak egiteko ohitura ona» ez galtzera aholkatu zituen Allendek talde ekologistak, batik bat kontuan hartuta horrelako gaie-tan hedabideek duten garrantzia. Instituzioek zabaldutako «alegazioen bidea» agorturik ikusi du Allendek, agintari politikoek, normalean, inolako arretarik jartzen ez dutelako.

Agintariek eta, oro har, herritarrek ingurumenari arreta handia ez dietela jartzen uste izan arren, EHUKo irakasleak ziurtatu zuen Euskal Herriak arrazoi garrantzitsuak dituela ingurumen kontuetan abanguardian egoteko: «Lurralde

txikia du, biztanleek identifikazio historiko eta kultural handia dute beren mendi, haran, itsasertz eta nekazaritza ohiturekin; horregatik, ulertezina da hiru belaunaldi eskasetan halako hondamena eta txikizioa gertatu izana». Suntsipen horren inguruan instituzioen, alderdi politiko, sindikatuen eta gizarte zibileko taldeen arteko «eztabaida nazional sakona» proposatu zuen Allendek.

Euskal Herriko mugimendu ekologista «unerik goxoenean» ez dagoela aitortu zuen Allendek, besteak beste gizarte osoaren apatia-rengatik, pentsaera bakarrarengatik eta gatazka nazionalarengatik. Horri gehitu behar zaizkio «familia ekologistaren desadostasunak» eta 90eko hamarkadaz geroztik nazioarteko erakunde ekologistek hartu duten indarra.

Allende kezkatuta azaldu zuen garapen eramangarriari buruz Euskal Herrian eztabaidarik sortu ez delako. Haren iritziz, mugimendu ekologistak ere ez du bereganatu, Euskal Herriko arazoen lehentasuna dutelako.

ELKARRIZKETA

«Instituzioek eta alderdiek ez diote inolako baliorik eman demokrazia parte-hartzaileari»